

'Groep van negen' reageert op de kritiek die ze in de afgelopen periode over zich heen kreeg

Studieclub voor juryleden

Ze willen geen eliteclub zijn, claimen geen autoriteit en willen al helemaal geen rel veroorzaken. De leden van de zogenaamde 'groep van negen' hadden oorspronkelijk andere doelen voor ogen dan critici de groep toedichtten. De juryleden reageren nu op kritiekpunten als het ontbreken van kansen voor de jeugd.

tekst **Florus Pellikaan**

In de stal van Jos Knoef in Geesteren staat een groepje koeien te wachten totdat negen fokkerijfanaten de kwaliteiten van de dieren gaan bediscussieren. Dat gebeurt dit keer wat laat op de avond, want in de kamer van huize Knoef bespreekt de zogenaamde 'groep van negen' eerst uitgebreid de kritiek die de afgelopen periode over hen is heen gekomen. Niemand uit de groep wordt gemist, ondanks dat de veehouders er de avondmelking voor moesten uitbesteden.

Juist deze passie is de aanleiding voor

het oprichten van de club geweest. 'Toen Nico Bons en ik terugreden van de Space in Frankrijk waren we allebei vol van de beleving en de sfeer tijdens de kampioenskeuring', vertelt Harry Schuiling. 'Ook bespraken we de kampioenen en vroegen we ons af wat we van zo'n keuring in Nederland konden leren. Het leek ons geweldig regelmatig met een grotere groep gepassioneerde juryleden in een soort studieclubverband over keuringen te discussiëren', zet Schuiling uiteen. Adrion van Beek vult aan: 'Na keuringen praat iedereen na over het evenement en

over de kampioenen. Die informatie blijft doorgaans ergens hangen en er wordt niets mee gedaan. Wij willen daar juist wel met elkaar over doorpraten en daar wat van leren.'

Gemengde reacties na Beilen

De leden van de groep, die bestaat uit de veelvuldig keurende juryleden Harry Schuiling, Nico Bons, Adrion van Beek, Jos Knoef, Addy Moree, Jaap Jacobi, Jacob Wijnker, Johan van Beek en Harm Albring, startten in april dit jaar met een eerste bijeenkomst. Een keer per twee maanden ruimen ze een avond in om met elkaar over keuringen te discussiëren of om in de stal koeien te beoordelen, eventueel met een internationaal gerenommeerd jurylid.

Op een van de eerste bijeenkomsten bracht de groep het stamboek via hoofdinspecteur Arie Hamoen op de hoogte van de plannen. Ook werd er al snel besloten om na de ervaring op de Space als eerste na te gaan denken over een goede ringprocedure. 'Veel landen hebben uniforme ringregels op alle keuringen, maar hier heeft iedere keuring zijn eigen regels. Dat is verwarrend voor het publiek en de inzenders', stelt Adrion van Beek. Gezamenlijk omschreef de groep een aan het buitenland conforme ringprocedure met één hoofdjury, bijgestaan door een assistentjury, en waarbij de beste koe als eerste wordt opgesteld.

'We wilden graag eens met deze ringprocedure proefdraaien om die vervolgens te kunnen evalueren. De lijntjes vanuit deze groep met de keuring in Beilen zijn kort, dus daar hebben we het uitgepro-

beerd. We wilden kijken of het werkte en of mensen er een goed gevoel bij hadden', aldus Harm Albring.

Daar waar de groep met goede bedoelingen aan de slag ging, buitelden na afloop critici uit de keuringswereld onder andere op internet over elkaar heen om de groep van commentaar te voorzien. 'Er kwam geen commentaar op hoe de ringprocedure in Beilen verliep, want daarop kregen we veel positieve reacties. De discussie richtte zich tegen de groep en wat wij wilden gaan betekenen', vertelt Bons. Addy Moree: 'Er werden meteen allerlei conclusies getrokken waar wij zelf nog helemaal niet over gedacht hadden. De onderwerpen werden voor ons bedacht en de speculaties sprintten ons voorbij.'

Assistentjury rol voor jongere

Johan van Beek stelt dat na Beilen bijvoorbeeld het verkeerde idee leefde dat de groep een soort elitegroep is die het hele keuringsgebeuren in Nederland wilde omploegen. 'Die autoriteit hebben wij helemaal niet. We zitten hier vooral omdat we dezelfde passie hebben die we met elkaar willen delen en als we op termijn wat kunnen bijdragen aan het verbeteren van keuringen, dan is dat alleen maar heel mooi.'

Het voordeel van de kritiek is dat de groep zich voorgenomen heeft voorzichtig te werk te gaan. 'De naam "groep van negen" was bijvoorbeeld als grap genoemd. We hadden onszelf nog helemaal geen naam gegeven. De "groep van negen" blijkt nu echter vooral negatief te klinken. We willen die naam daarom zo snel mogelijk vergeten en niet meer ge-

bruiken', vertelt Jos Knoef. 'Het aantal van negen personen staat ook niet vast, maar we moesten ergens beginnen.'

Dit sluit direct aan bij een van de kritiekpunten waarom er geen roodbontjurylid in de groep zit. 'Dat is geen bewuste keuze geweest. We hebben allemaal een paar rode koeien thuis en denken niet in kleuren, maar een echte roodbontfokker zit er inderdaad nog niet bij', vertelt Albring. 'We wilden er ook niet geforceerd een roodbontman bij vragen omdat iemand ook in de groep moet passen. Maar op termijn staan we zeker niet negatief tegenover een echte roodbontjurylid.'

Een tweede veelgehoord kritiekpunt is dat de club met ervaren juryleden geen ruimte geeft aan de jeugd. Het aansnijden van dit punt doet sommigen opveren van hun stoel. 'Wij voelen ons wel degelijk verantwoordelijk voor de jeugd. Iedereen die hier zit, heeft vele avonden aan het veebeoordelen getrokken, dus dit raakt ons', reageert Adrion van Beek direct. Jacob Wijnker vult aan: 'Daarnaast zijn onze ideeën ook niet voor jongveekeuringen bedoeld, dus daar blijft alle ruimte voor jonge juryleden. En ook bij de grotere keuringen is de rol van assistentjury voor jongere juryleden weggelegd, waarbij ze op termijn kunnen doorgroeien naar hoofdjury.'

Jaap Jacobi ziet nog een rol voor de groep. 'Omdat we verspreid over het hele land wonen, kunnen we de namen van jonge juryleden met elkaar uitwisselen voor keuringen in de eigen regio. Daarnaast willen we nog nadenken over een structuur waardoor jonge juryleden met veel potentie klaargestoomd kunnen worden

voor het grote keuringswerk. Hier komt namelijk meer bij kijken dan het deelnemen aan veebeoordelingswedstrijden.'

Over het voordeel van een eenmansjury ten opzichte van meerdere juryleden met het bordjessysteem is de groep duidelijk. 'Je wilt als jurylid je keuze toelichten en dat verdient publiek en inzenders ook. Daarnaast moet er na een grote show weer over de koeien gepraat worden in plaats van over juryleden die een koe een bepaald aantal punten hebben gegeven', stelt Adrion van Beek.

Warm aanbevolen bij fokdagen

Ook op het als eerste opstellen van de beste koe kwamen reacties. 'Ieder jurylid zoekt binnen een rubriek koeien toch automatisch eerst naar de beste koe en niet naar de slechtste? En stel je de minste als eerste op, dan neem je het dier dat toch al relatief weinig aandacht krijgt ook nog eens binnen drie minuten uit de wedstrijd', stelt Nico Bons.

Als het stof van de kritiek is neergedaald, wil de groep zich weer richten op de gezamenlijke passie. 'We overschatten daarbij onze rol niet. We zijn een studieclub van juryleden en dat is niet hetzelfde als een groep die bepaalt hoe het in de toekomst moet', stelt Harry Schuiling. 'Wij discussiëren verder over wat wel en wat niet wenselijk is in de keuringsring en we houden ons warm aanbevolen bij beslissingsbevoegden en organisaties van fokveedagen.' Nico Bons: 'Op die shows waarover we mogen meedenken, willen we ons idee tot in perfectie laten zien. En met iedereen die kritiek heeft, gaan we heel graag in gesprek.'

